

10A 92/2013 – 41

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudců Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Ing. Zdeňka Strnada, Ph.D. v právní věci žalobce **Pavla Matějného**, bytem Chotěbuz, Na Šancích 203, zast. Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem v Brně, Bolzanova 461/5, proti žalovanému **Magistrátu města České Budějovice, se sídlem v Českých Budějovicích**, nám. Přemysla Otakara II. č. 1, 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2.8.2013, č.j. SO/11129/2013, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 12.8.2013 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2013 č.j. SO/11129/2013, jímž bylo zakázáno shromáždění oznámené žalovanému dne 31.7.2013 označené jako Protest proti kriminalitě, porušování zákonů Policií ČR, za práva všech slušných občanů této země, konané dne 14.9.2013.

V žalobě se poukazuje na to, že rozhodnutí bylo zakázáno pro důvody podle § 10 odst. 1 písm. a), b) a c) shromažďovacího zákona, v závěru odůvodnění se uvádějí důvody pod písmenem a) a b) a fakticky je odůvodněn pouze důvod podřaditelný pod písmeno a) dané

normy. Žalobce dovozuje, že důvodem pro zákaz shromáždění je osobní charakteristika svolavatele, jeho zástupce a stav na sídlišti Máj v Českých Budějovicích. Osoba zmocněnce svolavatele nemá pro rozhodování význam. V souvislosti se stavem na daném sídlišti žalovaný hodnotí věcnou účelnost shromáždění, čímž nevystupuje nestranně. Charakteristika osoby svolavatele byla získána z řady zdrojů obsahujících dílčí nepřesnosti. Žalobce se dovolává povinností státních orgánů respektovat ústavní příkaz rovnosti občanů před zákonem a nepřipustit omezení politických práv občanů pro jimi zastávané názory. Význam mají určité obecnější úvahy nastíněné v žalobě odkazující na dlouhodobé etnické napětí mezi většinovou a romskou populací, které narůstá a nepodařilo se je dostat pod kontrolu. Projevem napětí jsou i veřejná shromáždění. Řešení situace zákazem shromáždění znamená omezení občanských práv svolavatelů a riziko možnosti uchýlit se k jiným nedemokratickým a možná i radikálním metodám vyjádření nesouhlasu se státní politikou.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Postrádá v žalobě konkrétní důvody o zákazu shromáždění, které žalovaného vedly k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky pro takový postup. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabývá všemi třemi důvody opodstatňujícími zákaz shromáždění. K výzvě rozněcovat nenávisť vůči Romům se poukazuje na to, že pochod svolaný příznivci neonacistických hnutí, kteří nemají žádnou osobní vazbu k Českým Budějovicím, bude směřovat k sídlišti Máj, k výzvě k dopouštění se hrubé neslušnosti tím, že protest proti kriminalitě má být jednostranně zaměřen na kriminalitu páchanou Romy, k výzvě jinak porušovat Ústavu a zákony tím, že budou popírána práva menšin, budou vyvolány střety s policií a bude ohrožen veřejný pořádek v dané lokalitě. Shromažďovací právo není právem absolutním a lze je omezit, je-li to nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu. Na správním orgánu je zkoumat dodržení všech náležitostí stanovených § 5 odst. 3 zákona. Ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu je zapotřebí posuzovat skutečný účel shromáždění a jedním z prvků tohoto posouzení je zhodnocení osoby svolavatele. Při výkonu vlastních práv je zapotřebí respektovat práva druhých, dojde-li ke konkurenci při výkonu ústavních práv použít princip proporcionality. Na informace o svolavateli a jeho zástupci navazují další faktory, především prezentace shromáždění ve veřejně přístupných médiích, bezpečnostní situace v dané lokalitě, nedávno proběhlá shromáždění v této lokalitě a vnímání těchto shromáždění obyvateli lokality. Žalovaný chápe zákaz shromáždění jako krajní prostředek zasahující do základního lidského práva. Proto se svolavatelem komunikoval a nabízel úpravu trasy tak, aby nesměřovala k lokalitě sídliště Máj, avšak tento návrh nebyl akceptován. K zákazu shromáždění došlo po vyhodnocení všech informací, které byly žalovanému známy, nikoliv pro kádrovou charakteristiku svolavatele. K vydání napadeného rozhodnutí vedl respekt k právům menšin, proti nimž žalobce otevřeně vystupuje. K obecnějším úvahám obsaženým v žalobě se uvádí, že žalovaný neomezuje všechna shromáždění, která by měla bránit vyjádření postojů k diskutabilním a nekonformním názorům. V době od června do konce července 2013 bylo oznámeno více jak čtyřicet veřejných shromáždění, přičemž k zákazu shromáždění bylo přistoupeno pouze ve dvou případech. Žalobci bylo navrženo svolat shromáždění v jiné lokalitě než je právě těsná blízkost sídliště Máj s ohledem na povinnost úřadu konat maximum proto, aby se shromáždění mohlo uskutečnit a svolavatel mohl své názory projevit. Návrh nebyl směřován mimo město, ale konkrétně k upuštění konání shromáždění v těsné blízkosti sídliště Máj. Poukazuje se v té souvislosti na roli svolavatele, která se neomezuje na pouhé oznámení shromáždění, ale zahrnuje aktivní přístup v zájmu souladného průběhu shromáždění s právními předpisy. Na základě zjištění z předchozích shromáždění vznikly pochyby o

pokojném a dobrém organizačním zvládnutí oznámeného shromáždění. To vedlo k žádosti o pozměnění místa konání shromáždění. Při předchozích shromážděních z prostranství před kinem CineStar byly podnikány výpady na policejní složky a přihlížejícím byla prezentována síla radikálních skupin. Volbou místa shromáždění byly potencionální účastníci vyzýváni k podněcování nesnášenlivosti, což znamená zásah do práv občanů menšiny.

Ze spisové dokumentace žalovaného vyplynuly následující podstatné skutečnosti:

Dne 31.7.2013 převzal žalovaný oznámení žalobce o konání shromáždění, jehož účelem je protest proti kriminalitě, porušování zákonů Policií ČR, za práva všech slušných občanů této země. Jako zmocněnec svolavatele je označen Jiří Šlégr. Místem konání je prostranství před kinem CineStar v Českých Budějovicích, ulice Milady Horákové, trasa pouličního průvodu vede z výchozího místa na vlakovém nádraží v Českých Budějovicích, vede po trase ulic Nádražní, Rudolfovska, Na Sadech, Husova, Branišovská, Milady Horákové, ukončení před kinem CineStar. Shromáždění se má konat 14.9.2013 v době od 15:00 do 20:00 hod. při předpokládaném počtu účastníků 150. Působit má deset pořadatelů.

Žalovaný se na žalobce obrátil dne 1.8.2011 s návrhem změny místa konání shromáždění na jiném místě tak, aby směr průvodu nevedl k sídlišti Máj, resp. aby místem ukončení nebylo právě prostranství před multikinem CineStar. Žalobce na tento návrh reagoval sdělením, že trvá na místě shromáždění v trase pochodu.

Aktuální situace na sídlišti Máj byla zjišťována u městské policie. Ta uvedla, že z pohledu městské policie panuje na sídlišti poklidná atmosféra, počet zjištěných či oznámených přestupků není vyšší než před čtyřmi demonstracemi. Občané kolem 22. hodiny opouštějí svá obvyklá místa, kde v minulosti byly řešeny případy rušení nočního klidu. Stížnosti občanů se týkají především dopravy. V dané lokalitě byl zvýšen počet strážníků zaměřujících se na zabezpečení veřejného pořádku. Dvě dětská hřiště jsou strážníky v provozní době kontrolována, hřiště jsou zamykána.

V úředním záznamu ze dne 29.6.2013 pořízeného Speciální pořádkovou jednotkou Policie České republiky se uvádí, že po ukončení demonstrace na Náměstí Přemysla Otakara II. se skupina přibližně 400 osob vydala směrem k sídlišti Máj, kde došlo k opakovaným střetům s policií, z vyjádření účastníků shromáždění byla zjevná snaha vyvolat střet s Romy. Protože výzvy policie zůstaly bez odezvy, bylo přistoupeno k předstižnému zajištění v záznamu vyjmenovaných osob. Mezi těmito osobami je zmocněnec svolavatele shromáždění.

Spis obsahuje videonahrávky průběhů shromáždění ve dnech 29.6., 6.7. a 13.7.2013 v prostoru před CineStarem, v křižovatce A. Barcala – M. Horákové v ulici J. Bendy, protesty proti cikánskému rasismu a pseudopolicii řečníků J. Šlégra a P. Matějného z 29.6.2013, záznam z veřejného jednání ve Všesportovní hale dne 9.7.2013.

Z facebooku byla opatřena propagace Českých lvů, oznámené shromáždění je uvedeno mezi shromážděními a pouličními průvody Czech Lion Tour 2013. Svolavatel shromáždění a jeho zmocněnec jsou uvedeni ve vedení Českých lvů.

Stavem na sídlišti k 22.7.2013 se zabýval Deník.cz.

Informace k osobám žalobce a Jiřího Šlégra podala Policie ČR, Krajské ředitelství Jihočeského kraje. Žalobce i Jiří Šlégr se účastnili obou shromáždění na sídlišti Máj, o týden dříve shromáždění v Duchcově. Uvádí se, že z plánovaných protestních shromáždění vyplývají přímé bezpečnostní hrozby a rizika, vedle výtržností během shromáždění přichází v úvahu možnost vyvolání lokálních konfliktů a podněcování k nenávisti vůči romskému etniku, narušování občanského soužití v konkrétních lokalitách v dlouhodobém horizontu. Opomenout nelze finanční aspekty bezpečnostních a dalších opatření souvisejících se zajištěním takových shromáždění.

Dne 11.7.2013 bylo vydáno společné prohlášení Rady města České Budějovice a předsedů Zastupitelských klubů k aktuální situaci na Sídlišti Máj. Uvádí se, že bylo zjištěno, že situace na sídlišti je komplikovanější než se původně jevílo, byla přijata okamžitá, střednědobá a dlouhodobá opatření sledující přispět k pocitu bezpečí na sídlišti, mezi okamžitá opatření se uvádí vytvoření minimálně pěti dvoučlenných hlídek městské policie, Policie ČR byla vyzvána k vykonávání terénní pochůzkové služby, úkolem hlídek je nulová tolerance k projevům narušujícím klidné soužití ve vztahu k většinové i menšinové populaci bez rozdílu. Romští spoluobčané a jejich autority byli vyzváni k tomu, aby se zasadili o dodržování klidu a nevyvolávání konfliktů.

Příčinami problémů a možnostmi jejich řešení na Sídlišti Máj se zabývalo jednání z 11.7.2013 v Selesiánském středisku mládeže.

Dne 2.8.2013 bylo vydáno napadené rozhodnutí, jímž oznámené shromáždění bylo zakázáno s odkazem na ustanovení § 10 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona o shromažďovacím právu. Rozhodnutí je odůvodněno tím, že bylo vycházeno z účelu shromáždění, jímž je rozněcování nenávisti vůči Romům, dále směřuje k výzvám dopouštět se násilí vůči policii a vůči Romům žijícím na Sídlišti Máj, dále k výzvám k hrubé neslušnosti spočívající v uvádění zkreslených informací o masové kriminalitě Romů na sídlišti, což má vést k rozněcování nenávisti u většinové společnosti. To je dovozováno z charakteristiky osoby svolavatele a jeho zmocněnce, jejich veřejně prezentovaných postojů, z místa, na které je shromáždění svoláno a celkové společenské situace v lokalitě. K osobě žalobce a Jiřího Šlégra se poukazuje na informace plynoucí z veřejně dostupných zdrojů, vyjádření policie k oběma osobám. V úvahu byla vzata skutečnost, že pouliční průvod má být ukončen v prostranství před multikinem CineStar, odkud byly zahajovány útoky na příslušníky policie. Vzhledem k účelu shromáždění lze takové shromáždění učinit kdekoli jinde, aniž by byl účel shromáždění zmařen. V kontextu oznámeného místa konání, osoby svolavatele, jeho zástupce a celkového vnímání směřování shromáždění lze dovodit, že účel oznámeného shromáždění sleduje nelegitimní výzvy. Opětovné konání shromáždění zaměřené proti romské menšině by mohlo vést k eskalaci napětí. Návrh žalovaného změnit místo konání shromáždění nebyl akceptován. Účelem shromáždění je šíření xenofobních postojů a nálad za současného projevu násilí či hrubé neslušnosti. Dále je výzvou k porušování Ústavy a jiných zákonů, kdy mezi základní demokratické principy patří zásada rovnosti v právech, pochybnosti o skutečném účelu shromáždění mají proto reálný základ a nejedná se pouze o hypotézy a předpoklady chování svolavatelů a účastníků shromáždění.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 a násl. s.ř.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení bylo učiněno rozhodnutí, jímž bylo zakázáno shromáždění označené jako Protest proti kriminalitě, porušování zákonů Policií ČR, za práva všech slušných občanů této země konané dne 14.9.2013 v Českých Budějovicích na prostranství před kinem CineStar, jehož součástí má být pouliční průvod po konkrétní trase s ukončením právě před kinem CineStar. Rozhodnutí se opírá o ustanovení § 10 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona o právu shromažďovacím.

Shromažďovací právo náleží mezi základní politická práva garantovaná Listinou základních práv a svobod a mezinárodními závazky České republiky. Omezení tohoto práva přichází v úvahu za podmínek stanovených v článku 19 odst. 2 Listiny a článku 11 odst. 2 Úmluvy. Tato omezení byla promítnuta do zákona o právu shromažďovacím a jsou obsažena v ustanovení § 10 zákona.

V souzené věci žalovaný aplikoval ustanovení § 10 odst. 1 zákona, který umožňuje oznámené shromáždění zakázat, jestliže by oznámený účel shromáždění směřoval k výzvě a) popírat nebo omezovat osobní, politická nebo jiná práva občanů pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání a sociální postavení nebo k rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti z těchto důvodů, b) dopouštět se násilí nebo hrubé neslušnosti, c) jinak porušovat Ústavu a zákony.

Z citované právní normy je zřejmé, že pro zákaz shromáždění postačuje podřazení účelu shromáždění některé z uvedených podmínek. Není zapotřebí, aby byly splněny všechny v zákoně vyjmenované požadavky.

Soud nesdílí názor žalobce, že v napadeném rozhodnutí došlo k odůvodnění zákazu shromáždění pouze ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) zákona. Kromě toho, že se žalovaný zabýval účelem shromáždění právě se zřetelem k možnosti jeho zákazu dle označené normy, zabýval se možností vyzývat k násilí či jiné hrubé neslušnosti, což je dovozováno z konkrétních podkladů v rozhodnutí označených, kdy právní zjištění je obsaženo v druhém odstavci na straně 9 napadeného rozhodnutí. Aplikace ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) je zdůvodněna v odstavci 3. na téže straně.

Při posuzování účelu shromáždění bylo vycházeno z osobních charakteristik žalobce a jeho zmocněnce pro správní řízení a současné situace na sídlišti Máj v Českých Budějovicích, avšak v úvahu byly vzaty další skutečnosti konkrétně se vztahující k předchozím shromážděním ukončeným v prostoru před multikinem CineStar. Bylo zhodnoceno místo, kde se má shromáždění uskutečnit, veřejně dostupné informace skupin, jejichž účastníci byli přítomni předchozím shromážděním. Proto nelze přisvědčit žalobnímu tvrzení v části II. odstavec 4 o důvodech, pro které bylo shromáždění zakázáno.

Žalobce jako svolavatel shromáždění byl zastoupen zmocněncem Jiřím Šlégrem. Ten vystupuje jako svolavatel jiného shromáždění a předchozích shromáždění v Českých Budějovicích a v Duchcově se zúčastnil. Úsudek o postojích zmocněnce žalobce byl učiněn ve vztahu k účelu shromáždění, přičemž jeho skutečný účel byl posouzen odlišně od účelu oznámenému, jímž měl být protest proti kriminalitě, porušování zákonů Policií ČR, za práva všech slušných občanů této země. Nejednalo se tu proto o hodnocení vhodnosti osoby zmocněnce žalobce.

Ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu např. podle rozsudku ze dne 31.8.2009 č.j. 8 As 7/2008-116 je nezbytné při usuzování o opodstatněnosti zákazu shromáždění zabývat se jeho účelem. Účel shromáždění se může odlišovat od jeho formálního označení a může sledovat zcela jiné cíle. Proto je zapotřebí vycházet ze skutečného účelu shromáždění. Právě se zřetelem k povinnosti úřadu zabývat se skutečným účelem shromáždění opatřil žalovaný podklady vyjmenované a zhodnocené v odůvodnění napadeného rozhodnutí a na základě těchto podkladů učinil zjištění o tom, co se oznámeným shromážděním sleduje. Zjištění o skutečném účelu shromáždění má oporu ve spise, opatřené podklady se v napadeném rozhodnutí uvádějí. Nevznikl tudíž stav, kdy žalovaný nevystupoval nestranně, ale hodnocením shromážděných podkladů učinil zjištění, že výkonem práva shromažďovat se mohou být dotčena konkrétní práva sociální skupiny, romské menšiny, veřejný zájem na ochraně veřejného pořádku, dodržování zákonů. Bez významu není skutečnost, že žalobci byl učiněn návrh uskutečnit shromáždění na jiném místě, který žalobcem nebyl akceptován. Tento návrh svědčí o tom, že byly vyhledávány jiné možnosti v zájmu realizace práva občanů pokojně se shromažďovat.

Jestliže se žalovaný zabýval při hodnocení účelu svolaného shromáždění podmínkami vyjádřenými v § 10 odst. 1 zákona, což vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nikterak nevykročil z rámce zákona. Zcela konkrétně vyjádřil, v čem spočívá splnění jednotlivých zákonných podmínek uvedených v označené právní normě. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou důvody vedoucí k zákazu shromáždění zcela jednoznačně seznatelné.

Vhodnost oznámeného shromáždění v prostoru před kinem CineStar byla posuzována též se zřetelem k současné situaci na sídlišti Máj v Českých Budějovicích. I takové hodnocení má význam pro úsudek o skutečném účelu shromáždění. O tom, že v dané lokalitě vznikly hlubší problémy ve vztazích mezi většinovou společností a romskou menšinou svědčí například společné prohlášení Rady města České Budějovice a předsedů Zastupitelských klubů k aktuální situaci na sídlišti Máj, kdy se konstatuje, že napětí ve vzájemném soužití zůstalo nepovšimnuto. Na základě veřejného slyšení z 9.7.2013 byla přijata především opatření okamžitá sledující zajistit pocit bezpečí na sídlišti. Realizaci těchto opatření potvrzuje zpráva městské policie např. o tom, že jsou kontrolovány lokality, v nichž docházelo k rušení nočního klidu. Tato místa jsou občany opouštěna kolem 22:00 hod. Konkrétně pojmenovanými nedostatky specifikovanými zástupci většinové společnosti i romské komunity se zabývala pracovní skupina k řešení napjaté situace na sídlišti Máj, která se zabývala podstatou příčiny problémů a možnostmi jejich řešení. Z toho je zjevné, že vzniklé problémy ve vzájemném soužití majoritní společnosti a menšiny v daném prostoru se začínají řešit, přičemž uvažováno je nejen s okamžitými opatřeními, ale též s opatřeními vyžadujícími delší čas. Vzniklé problémy nelze řešit použitím násilí. Žalovaný proto nikterak nepochybil, jestliže při posuzování cíle shromáždění se zabýval současným stavem na sídlišti.

Pro úsudek o skutečném účelu shromáždění má m.j. význam osoba jeho svolavatele. Právě pro ten účel byly shromažďovány informace o žalobci z veřejně dostupných zdrojů vztahující se k jeho názorům, jsou tu podklady o účasti žalobce na shromáždění v Českých Budějovicích a Duchcově, k osobě žalobce se vyjadřovala Policie ČR. Tyto důkazy jsou v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsány a zhodnoceny právě se zřetelem k skutečnému účelu oznámeného shromáždění. Tvrzené dílčí nepřesnosti nejsou v žalobě specifikovány, a

proto se jimi soud zabývat nemohl. Opatření podkladů o osobě svolavatele shromáždění a zhodnocení těchto podkladů není nikterak v rozporu s citovanou pasáží konkrétního rozsudku Nejvyššího správního soudu o tom, že moderní demokracie představuje vládu většiny při respektování práv menšin a musí být připravena i ke konfrontaci s menšinovými názory, které jsou jí v daném okamžiku nepohodlné.

Hodnocení osoby svolavatele bylo jedním z podkladů pro rozhodování o zákazu shromáždění a z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že došlo k poměrování práva pokojně se shromažďovat s právem na ochranu menšin. Právě v zájmu zajistit možnost realizovat právo shromažďovat se byl učiněn návrh žalovaného na změnu místa shromáždění. Tento návrh zůstal ze strany žalobce bez odezvy. Možnost svobodně se shromáždit a svobodně vyjadřovat názory nezávisela tudíž výlučně na žalobcových postojích. Poznává se, že místo shromáždění v prostoru před kinem CineStar se nachází v bezprostřední blízkosti „přes ulici“ od sídliště Máj, kde žije početnější romská komunita a kde při předchozích shromážděních došlo k nepokojům za použití násilí.

I proto lze obtížně argumentovat rozhodnutím amerického soudu, které je v žalobě citováno.

V části IV. žaloby jsou obsaženy obecnější úvahy o dlouhodobém etnickém napětí mezi většinovou a romskou populací, které se nepodařilo dostat pod kontrolu, jehož projevem jsou i veřejná shromáždění. Z této úvahy obsažené v žalobě lze dovodit, že skutečný cíl oznámeného shromáždění je odlišný od cíle formulovaného v oznámení o konání shromáždění. Napadené rozhodnutí o zákazu shromáždění reaguje na konkrétní zjištění o skutečném účelu daného shromáždění, nejde tu o to zakázat všechna shromáždění bez ohledu na oznámený účel. Jestliže bylo zjištěno, že jsou tu podmínky pro zákaz shromáždění, m.j. podřaditelné pod § 10 odst. 1 písm. a) zákona, pak tu nejde o omezení práv svolavatelů a potenciálních účastníků shromáždění. Využití nedemokratických a radikálních názorů není v právním státě přípustné. K argumentaci pochvalnými názory poukazuje soud v souzené věci na zjištění Rady města Českých Budějovic o tom, že tu jsou neřešené problémy mezi většinovou populací a menšinou, které zůstaly nerozpoznány a neřešeny a je tu snaha vzniklé problémy řešit jak ze strany statutárního města tak charitativními a neziskovými organizacemi, které vyvíjejí snahu vyhledat podstatu příčin problémů a nalézt možnost jejich řešení.

Na soudu je přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí podle vymezených žalobních bodů, úkolem soudu není činit obecné úvahy o sociálních rizicích zákazů shromáždění a s tím souvisejícím dopadem do občanských práv bez ohledu na to, jakých problémů se zakázaná shromáždění mají týkat. Pro souzenou věc je podstatné, že jsou tu dostatečné podklady odůvodňující skutečný účel shromáždění. Tyto podklady byly zhodnoceny, skutková zjištění mají ve spise oporu a je jimi prokázáno, že shromáždění směřuje k výzvě k ohrožení práv romské menšiny, přichází v úvahu výzva k použití násilí a jinému porušování právního pořádku České republiky.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že označení místa shromáždění v bezprostřední blízkosti sídliště Máj bylo jedním z důvodů, pro které bylo shromáždění zakázáno. Žalobní tvrzení o nezbytnosti uskutečnit shromáždění právě v tomto prostoru svědčí o tom, že se odlišuje formální a faktický smysl ohlášeného shromáždění. Právě se

zřetelem k doloženým zkušenostem z předchozích průvodů a shromáždění byl žalovaným učiněn návrh směřovat průvod nikoli k sídlišti Máj a ukončit jej na prostranství před multikinem CineStar. Návrh učiněný žalovaným je odůvodněn místními podmínkami a požadavkem na zachování veřejného pořádku, což je zcela v souladu s ustanovením § 8 zákona. Možnost narušení veřejného pořádku je doložena záznamy o průběhu minulých shromáždění v dané lokalitě a místo ukončení průvodu a místo shromáždění nachází se v těsném sousedství lokality, kde při předchozích shromážděních došlo ke střetům mezi účastníky shromáždění a policií. Žalovaný tudíž využil právě se zřetelem k uvedeným zkušenostem zákonné možnosti navrhnout žalobci svolat pro zákonem předpokládané podmínky shromáždění na jiném místě. Nejde tu proto zakázat shromáždění na jiném místě, než které se jeví vhodnějším pro správní orgán, ale o předcházení narušení veřejného pořádku. Nezbyvá než zopakovat, že důvodem pro zákaz shromáždění bylo splnění prve zmíněných zákonných podmínek, kdy mimo jiné bylo při posuzování účelu shromáždění též zhodnocení místa jeho konání.

Argumentace obcemi uvedenými v žalobě jako vhodná místa pro konání shromáždění není přílehlavá, jestliže oznámení bylo adresováno žalovanému, jehož působnost je vymezena výlučně územním obvodem Města Českých Budějovic. Z návrhu žalovaného obsahujícího popis průvodu a označení místa konání shromáždění lze spolehlivě dovodit, že ke změně trasy průvodu a místa shromáždění mělo dojít na území Města České Budějovice a nikoli v jiných obcích či neosídlených lokalitách.

Soud proto uzavřel, že pro důvody tvrzené v žalobě nebylo napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s ústavním pořádkem České republiky a § 10 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona o právu shromažďovacím.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vyplývá ze skutečnosti, že žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 14. srpna 2013

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v.r.

Za správnost vyhotovení:
Šárka Vondřejcová